

ACCIO 65 CIUTADANA

Ciutadans i Ciutadanes:

Rocordeu que el dia 19, amb el vostre vot, sentenciareu el pervindre radiant vostre i dels vostres fills, o el demà tenebrós, si irreflexivament no votessiu l'Esquerra Republicana de Catalunya.

SETMANARI DEL PARTIT R.F.N
DE LES COMARQUES GIRONINES

GIRO

15 novemb

15 c

ACCIÓ 15 novemb. 1933 65 CIUTADANA

SETMANARI DEL PARTIT REPUBLICÀ FEDERAL
NACIONALISTA DE LES COMARQUES GIRONINES

Redacció i Administració: C. Carme, 13. - Girona : Tel. 199

Hores despatx: 6 a 8 de la vetlla

Subscripció trimestre: 1'75

Surt els divendres

DELEGACIONS COMARCALS

OLOT
Màrtirs de Jaca, 9

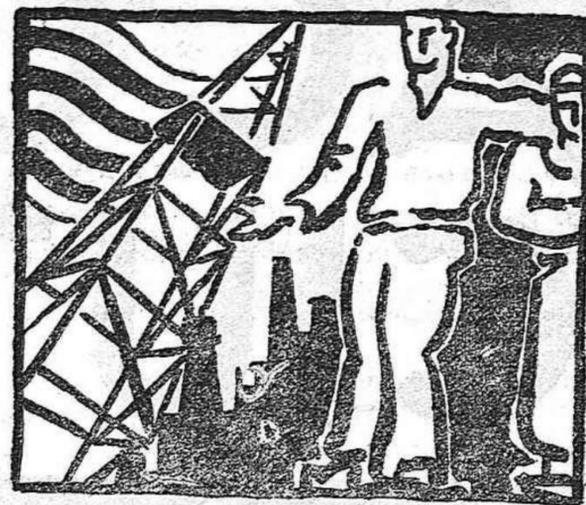
RIPOLL
Trinitat, 6-2.º

GIRONA
Carme, 13

PALAMÓS
FIGUERES
Cervantse, 3

PUIGCERDA
Centre Republicà

STA. COLOMA
Clavé, 23

Compenetració

La dissolució imprevista de les Corts Constituents, en els moments delicadíssims en què l'ambient estava més carregat i enrarit per la campanya desmoralitzadora que des de la premsa adicta portaven a terme dia rera dia, amb marcada tenacitat, els monàrquics vergonyants que sota diferents noms i adoptant diverses postures intervenen en la vida política nacional, secundats admirablement per tots aquells pseudo-republicans, que posen per damunt els alts interessos de la República, els seus baixos egoismes de partit, va produir, per què negar-ho?, un pànic formidable i una desorientació absoluta entre la gent d'esquerra. La tasca fecunda, l'esforç admirable d'aquelles Corts exemplars, no havia estat copsat amb tota la seva valor, no s'havia mesurat prou el volum de l'obra acomplerta, i s'havia donat una importància exagerada a accidents fortuïts i lamentables, convulsions naturals en tot poble trasbalsat per un canvi de règim. Sorgia com fantasma amenaçador el fatalisme de raça, la impossibilitat d'una regulació vertadera que permetés al nostre poble caminar afiançadament pels amples i lluminosos camins de progrés i humanitat; sorgia la tradició posant davant dels nostres ulls els espectres de tots els màrtirs que havien sacrificat inútilment les seves vides per a l'alliberament espiritual de la col·lectivitat.

L'esperit s'era fonament deprimat per l'esterilitat que significava l'indiferentisme amb que era mirada la reconstrucció del vell edifici estatal espanyol, minat per totes les malures i xacres arplegades durant uns segles de dominació i despotisme austriac i borbònic; les nostres orelles eren eixordades per la cridòra dels energúmens i despitats, que volien o anhelaven retornar al règim de privilegis i expolicacions, els uns, i segrestar el poder els altres, per a saciar així els seus apetits, com si el governar fos eterna bacanal. Els cants apoteòsics, d'embriaguesa de triomf, de la xurma cavernària s'oïen en tots

els indrets, i en aquest cants desguitarrats i dissonants hi abocaven tota la bilis i tota la rancúnia dels seus esperits malèvols.

Però en tant que la cridòria, els cants, l'embriaguesa de la canalla monàrquica i monarquitzants ho emplenava tot, el poble callava i meditava, i la seva meditació era serena, profunda. Evocava el passat i feia examen del present; recordava les arques del tresor nacional, completament exhaurides, els milions despesos en inhumanes aventures guerreres, sense cap profit; les planures immenses desertes, sense mitjans de comunicació, sense canalitzacions, pobres, tristes, solitàries; les legions formidables dels orfes de tota cultura que constituïa el gran exèrcit d'analfabets; el predomini del gran senyor, terratinent, industrial, o clergue, que esclavitzaven les vides i s'apoderaven de les consciències; els procediments brutals emprats contra el ciutadà que, sentint ferida la seva dignitat, i trepitjats els seus drets d'home, clamava, irat, justícia i contra l'obrer conscient, que demanava comprensió i un millorament econòmic que acabés amb la seva indigència; l'imperi de la força contra el dret, de la mentida, la hipocresia i la intolerància, contra les llums de la veritat.

I en recordar això, s'adonava de què aquells que recolzaven i que eren protagonistes d'aquell repugnant estat de coses, eren precisament els mateixos que ara, en un pla de redemptors que no els escau gaire, parlen de vilipendi i d'immoralitat i parlen així mateix de la llibertat trossejada i de la justícia escarnida.

Es aleshores, després d'una meditació serena i raonada, quan hom veu clar els motius poderosos que han impulsat aquesta campanya de desprestigi de les institucions republicanes i dels seus homes, i passen per la ment del poble, en processó cinematogràfica, el munt de lleis renovadores i constructives d'un esperit nou, elaborades per les Constituents: Estatut de Catalunya; Refor-

ma Agrària; separació de l'Església i de l'Estat i supressió total i absoluta del presupost de la clerecia; reformes militars, amb reducció efectiva dels quadres del generalat i demés caps i oficials, i sotsmissió absoluta del poder militar al poder civil; Llei de Confessions i Congregacions Religioses; Divorci; legislació social, amb vacances anuals retribuïdes, accidents del treball, retir per a la vellesa, assegurança per la maternitat; creació de milers d'escoles, amb cantines escolars i guarderies per a infants; la Universitat a l'abast de totes les intel·ligències, sense distinció de classes; llibertat de pensament i d'associació i de premsa; independència del poder judicial.

I a mida que va recordant, el poble es redreça; sent amb tota intensitat l'obra transformadora portada a terme en aquells dos anys i mig de República; se sent així mateix fortament compenetrat amb l'obra gegantina d'aquests homes austers i dignes, els quals, absents de tot interès particular i de tot egoisme malsà, han laborat incansables per a què els anhels i sentiments revolucionaris de les multituds que el catorze d'abril de l'any 1931 es llançaven al carrer arborades d'entusiasme, quedessin plasmats en lleis i que el canvi de règim no fos una senzilla substitució de paraules, sinó que fos quelcom real, pràctic, eficaç.

Es per això que aquell entusiasme baladrer que en els primers moments hi havia en les rengleres dretistes, s'hagi refredat bon tros i que aquella victòria que com una lleminadura, ja abastaven amb les mans, s'allunyi, perdent-se enllà d'enllà, en tant que les esquerres espanyoles, sentint-se assistides de tot un poble que comprèn i recapacita, plenes d'optimisme, van conquerint cada dia noves posicions, afermant la seva valor i la seva vitalitat i esperant serenament el dia dinou de novembre en què, una vegada assolida la victòria que el poble no li regatejarà, puguin recomençar la tasca interrompuda

amb més daler que abans, accentuant cada dia més el seu esquerrisme i el seu sentit revolucionari i humà, actuant amb tota fermesa i amb l'energia que calgui, despullades d'aquella bondat romàntica i d'aquella ingenuïtat idealista per a privar de què la cridòria esparcada, infecta d'uns vils, d'uns impotents, d'uns despitats, pugui una altra vegada, si no

Caldes, respondrà

El 19 del mes que ve farà un any menys un dia que el poble de Caldes donà una prova de la seva vitalitat. Fou per les eleccions de diputats al Parlament de Catalunya.

Fou en aquelles eleccions que el poble de Caldes es desempallegava dels cacics que el tenien oprimint i per primera vegada en la seva vida, votà sense fer cas de les coaccions dels seus dominadors i donà el triomf als homes d'esquerra.

Ha passat un any des d'aquella data, i el poble, cada vegada s'ha anat allunyant d'aquells senyors que encara avui volen dominar per la força als obrers i als terrassans de Caldes; s'ha anat afermant cada vegada més el sentit esquerrista perquè el poble s'ha donat compte que ha estat l'únic que els hi ha fet gaudir d'aquelles llibertats somniades però mai conseguides.

El ciutadà, ha pogut comprovar que les esquerres han fet una tasca enorme mirant de cara al poble, ha vist que han legislat, no per quatre senyors que tenien acaparada tota la propietat, sinó que han fet lleis a fi de què tant l'obrer com el camperol poguessin viure i no tenir de donar tot el millor fruit de les seves suors a uns quants privilegiats que, contra tota llei natural, tenien sotmesos a uns homes, que pel sol fet d'ésser-ho cren lliures.

Les esquerres han tret de davant del camperol l'espantall del comiat, aquella cosa iniqua i denigrant de què si no s'obeïa en tot i per tot a l'amo s'era foragitat de llurs terres i privat de poder portar el més elemental per a cobrir les necessitats d'aquella família que havia caigut en desgràcia. Avui, no, no é sossible donar comiat per haver contradit les ordres del propietari. Avui el camperol i l'obrer saben que sense temor a cap repressàlia poden exercir el dret que els hi pertoca i fer el que la seva voluntat els dicti.

Estem convençuts que el poble de Caldes respondrà a la crida de les esquerres i que no farà cas d'aquests farsants que encara tenen el cinisme, després de la seva desastrosa actuació, de voler que el poble els hi doni el triomf, però no serà així: Caldes seguirà les petjades del 20 de novembre de l'any passat i tornaran a sortir triomfants les homes de l'Esquerra, perquè Caldes, igual com els altres pobles de Catalunya, sap que de triomfar les dretes (Lliga) seria el triomf del caci-

aturar, destorbar almenys, el ritme progressiu de la República.

El repte llançat per la turba insensata ha estat recollit. L'ha recollit el poble i serà, sense crits, sense buides xerrameques, el qui ofegarà el darrer intent desesperat de la reacció.

quisme, seria retornar a què quatre senyors es repartissin el patrimoni del poble, perquè sap que triomfar la Lliga seria l'anul·lació de totes les lleis de caràcter social, com entre altres, la Reforma Agrària i la d'Accidents del Treball. Amb aquesta última l'obrer té una defensa que mai les dretes li havien donat; ha estat necessari que les esquerres es preocupessin per a portar una cosa justa: sap l'obrer que per mitjà d'aquesta llei el seu patró es veu obligat a pagar-li en cas d'accident, no una, dues o tres pagues, que era el màxim que li donaven abans, sinó que es veu obligat a pagar durant tota la seva vida el jornal íntegre d'aquell treballador que ha tingut la dissort de prendre mal. Abans, les dretes, comptaven la vida de l'obrer igual com una peça de maquinària. Es feia malbé? N'hi posaven una altra i en paus, i l'home, aquell home que havia donat tot el seu rendiment i que es trobava inutilitzat era llançat com una cosa inútil. Quan més necessari li era un jornal per a poder-se sostenir era quan se li negava. Avui, no; amb aquesta llei queda garantit el mitjà de vida per ell i la seva família i en cas de mort queda assegurada l'assistència de la seva vídua i fills.

Tot això han de tenir-ho present els obrers de Caldes l'hora transcendental d'emetre el seu vot.

No creiem nosaltres que l'obrer caldenc vulgui donar el triomf als homes que desseguida li treurien aquesta llei tan necessària

per al desenvolupament del seu treball, així com no creiem que l'obrer vagi contra nosaltres; tampoc ho creiem del camperol, perquè aquest seria la primera vegada que donés la victòria a les dretes, que, si tornessin a governar, tornaria a la sotsmissió del cacic i del propietari; d'aquesta sotsmissió les esquerres l'han lliurat, fent-lo sentir-se més noble i més alt el seu esperit, fent-li desaparèixer aquella hostilitat i margors quan de sol a sol era explotat ignominiosament per última hora no tenir un tros de pa, perquè tot ho tenia de deixar a l'amo.

El punt neuràlgic són les dones, però les dones caldenques veuen que per elles, també la República s'ha preocupat; els hi ha tret aquella preocupació obsessionant de l'Àfrica. Avui saben que els seus fills no han de tenir el temor de la guerra, perquè els homes de les esquerres no tenen mines al Marroc i sols els preocupa la missió que té Espanya davant la S. de N.

Així és que nosaltres confiem en que Caldes, sense fer cas de tots els farsants que la visiten, sense fer cas dels arrivistes i sense fer cas dels cacics i caciquets del poble que volten i diuen que ells quan varen deixar l'Ajuntament no tenien cap deute, i van deixar-hi unes quantes pessetes, sense recordar-se de què tenien moltes i moltes factures per pagar, sense fer cas d'aquesta gent que menteix descaradament, el poble de Caldes respondrà a la crida de les esquerres.

FREDERIC

J. BALAGUER TORT
ADVOCAT
Progrès, 12 - 1.ª - 1.ª
Teléf. 153 Girona

Donas: Mare:

Pregunta a les Dretes, si mai et pagaran la vida del fill de les teves entranyes, sang de la teva sang, que et robaren fent-lo servir de carn de canó al Marroc per defensar llurs ambicions.

El sentit constructiu de la República

"...el republicanisme és sols una negació, un anti, amb tota la feblesa i l'eixorquia de les negacions".

F. Cambó, abril de 1931.

Davant aquest moment de convalidació, de revalidament, de reconquesta, com diu Marcel·lí Domingo en els seus magnífics articles d'"El Liberal", una de les realitats, clares i terminants, que convé destacar és precisament el sentit fonament renovador i constructiu que ha tingut el nou règim en aquesta seva primera etapa.

Precisament la idea de vida estàtica, de permanència suïcida en els propis errors i en les tradicionals equivocacions, l'han tingut perennement a Espanya els sectors conservadors i dretistes. No renovació de cara a les noves realitats de la vida, sempre fluctuant, sempre dinàmica, sinó involució, encarcament en els motllus ressecs i faltats de vitalitat. No establiment d'una nova vertebració ibèrica, respectant les peculiaritats regionals i alentant-les perquè donin i produeixin noves activitats, nova funcionalitat, sinó imposició tàcita i rabiosa del més complet uniformisme, perquè aixafi els naixents entusiasmes, perquè mantingui una posició subjectiva d'odi i d'incomprensió entre els varis nuclis peninsulars, que els deixi aïllats, enemics, incoordinables. No l'existència d'una branca militar, que compleixi sols amb la seva estricta obligació, sinó que serveixi principalment com a instrument per a dominar i esclafar els impulsos populars. No reconeixement d'una completíssima llibertat religiosa, allunyant-ne de l'Estat tota intervenció, permetent així el sorgiment de evraders esperits religiosos, respectables i també respectuosos, i d'altres de normal arreligiositat, igualment respectats i respectuosos, sinó imposició dogmàtica a tothom, utilització de tota la maquinària estatal per a aquesta imposició, anorreament de tot el que per a ells no signifiqui — quina interpretació més capciosa! — posició catòlica. No acceptació del nou i obligat concepte de propietat, considerant-la amb totes les limitacions que exigeix la seva funció social, sinó egocentrisme bàrbar i medieval davant una innovació social, davant una millora obrera, davant una senzilla Reforma Agrària. No lleial consentiment del principi de llibertat en cada individu, sinó reminiscències d'esclavitud en presentar al poble camperol de la meseta castellana el tràgic dilema de la donació del vot o l'acomiadament. No noble preocupació per l'educació de les masses populars, sinó abandonament de les mateixes en el més llastimós analfabetisme — 45% en 1930, quan l'Europa civilitzada tenia ja resolt aquest problema —, a fi de millor encadenar-les i sotme-

tre-les. No respecte al parlamentarisme, sinó prostitució de tots els parlaments, de tots els sistemes democràtics, de totes les modalitats atenyents al govern de la cosa pública. No sortida del Poder amb la més integèrrima dignitat moral, com ha pogut fer-ho Manuel Azaña, sinó sortida del Poder embrutit i tarat per totes les claudicacions, per totes les promiscuïcions, per totes les farses i servituds comeses.

***

Contra la renovació, el letargi suïcida. No intel·ligència i treball al servei de la col·lectivitat sinó incapacitat i deixadesa. No airejament de cara a tots els avenços mundials, sinó immersió continuada i eterna en les característiques dels temps més tristos, vergonyosos i estèrils de la pretèrita realitat espanyola. No caritat cristiana, esperit altruista de les "Benaventurances", sinó sotsmissió indignant a la fèrula papal i eclesiàstica, a l'esperit inquisitorial.

Contra modernitat, anacronisme. Contra la noble espiritualitat, egoisme implacable. Contra progressió, retrocés.

I tota aquesta sèria de conviccions tan caduques, i tan arcàiques, que dos anys i mig enrera semblaven bandejades definitivament, es redrecen ara com si res hagués ocorregut, realitzen una campanya electoral plena d'insults i procacitats i pretenen conquerir novament el proper 19 de novembre el seu imperi d'ignorància, d'odis, d'egolatries. El seu imperi d'anorreament del lliure sentir col·lectiu.

***

Al costat de tota aquesta posició negativa, exclusivament negativa, la República en la seva primera etapa d'empremta esquerrista i socialista ha realitzat una ingent obra positiva, constructiva, de fonda renovació.

Un escriptor barceloní es queixava darrement de què aquest entusiasme del nostre poble per les lluites electorals no subsisteixi — atenuant quant als seus impulsos afectius, però sedimentat en el referent a una serena inquietud — en els períodes de normalitat, per a conèixer a fons, per a documentar-se, per a assegurar-se per complet de tota l'obra legislativa i pràctica que políticament es porti a terme. Si poguéssim aconseguir aquesta disponibilitat d'esperit!... Si haguéssim lograt que totes les masses populars tinguessin una idea completa, completíssima, del que va d'avui a ahir i del que representen les innovacions guanyades i establertes!...

República. Renovació. Dos anys i mig d'actuació, sols. I la fesomia del país ha canviat en quants aspectes! Autonomia per a Catalunya, tan desitjada i tan impossible d'obtenir amb la vella Espanya, que segueix pensant — 1933 — idènticament. Reformes militars, que permeten i permetran progressiva-

ment un millor aprofitament de molts milions, i que per altra banda, han reclòit els militars a llurs casernes, traient-nos d'aquella contínua i vergonyosa sotsmissió al militarisme en què ens trobàvem. Laïcisme oficial, escola laica, separació de l'Església i de l'Estat, permetent la completa llibertat espiritual. Ennobliment i vigorització del règim parlamentari, respectant sempre el seu lliure funcionament i demostrant, amb la legislació acordada, les seves possibilitats. Intensíssima preocupació per l'educació popular, construint 15.000 escoles — equivalents al realitzat amb pressupost d'Instrucció Pública en més de 100 20 anys de monarquia — i fent ascendir el milions de pessetes. Obra social: Augments de 40 milions per a Sanitat (hospitals, dispensaris, lluita antituberculosa...). Reforma Agrària, destinada a canviar radicalment la situació del camperol; Jurats Mixtes, que permeten a l'obrer fer prevaldre els seus drets; Llei de Vacances obligatòries i remunerades; Llei de Segur maternal; Llei d'Accidents de treball, tan superior a l'antiga; Llei de Contractes de Conreu, ja vigent a Catalunya; Llei de Termes municipals; Llei de Borses de Treball... I una sèrie considerable de Lleis socials — d'Arrendaments, de Rescat dels Bens comunals, de creació del Banc Nacional Agrari, d'Assentaments rústecs... — que anaven a ésser legislades quan la reacció aconseguí fer dissoldre les Corts Constituents.

I així successivament podríem anar esmentant l'obtingut, les realitats — no les vagues promeses — assolides. S'ha fet tot el que devia fer-se? Segurament que no. Nosaltres personalment hi trobem llacunes, varies llacunes. Però això no priva de reconèixer i destacar la ingent tasca, la gran tasca constructiva desenrotllada en dos anys i mig de República.

***

Ah!, un fet que cal també destacar. Un governant ha regit durant aquests darrers dos anys els destins públics: Azaña... I ha estat una intel·ligència, una capacitat, una energia, una integritat moral desconegudes en la història dels governants espanyols.

***

Dinou de novembre... Convalidació de la República? Involució? Retrocés?

La democràcia de les terres gironines té un llarg i gloriós historial. Ha sabut sempre respondre amb ànsies i per afanys de superació. Que pensi, que mediti, que reflexioni també ara sobre les velles oligarquies que volen novament imposar-se i sobre la renovació que deu voler-se que imperi.

I que cada ú, el 19 d'novembre compleixi amb la seva obligació.

JOSEP M. CORREDOR

Madrid, 10 - XI - 33.

CANDIDATURA D'ESQUERRA

REPUBLICANA

Josep Mascort Ribot

(d'Esquerra Republicana)

Melcior Marial Mundet

(d'Esquerra Republicana)

Josep Sagrera Corominas

(d'Esquerra Republicana)

Miquel Santaló Parvorell

(d'Esquerra Republicana)

Manuel Serra i Moret

(Unió Socialista de Catalunya)

Esquerra Republicana de Catalunya

Candidatura Republicana Socialista a Girona

Es hora de lluita altre cop. Es hora de ratificar-se en l'afirmació categòrica del 14 d'abril del 1931, per dignitat i per patriotisme. Cap veu despitada, cap obra de difamació, cap oferta denigrant, pot desviar la conducta dels homes honrats.

Víctimes d'una maniobra innoble, les Corts Constituents han estat prematurament dissoltes. La seva obra fecunda és amenaçada per la reacció. Als clams històrics dels adversaris del règim, cal oposar l'abast de l'obra realitzada en dos anys pels republicans d'Esquerra i els socialistes: una Constitució fonament humana que ha mort l'imperi del caprici i de l'arbitrarietat dels representants del poder públic; un Estatut de Catalunya; una reforma agrària que ha redimit el proletariat del camp en molts indrets del país i ha allunyat l'angoixa de la massoveria amb l'anul·lació de possibles comiats; ha alliberat l'esperit del dogmatisme teològic afermant la llibertat de consciència amb la separació de l'església de l'Estat i decretant el laïcisme en l'ensenyament; ha multiplicat els centres culturals i ha possibilitat l'accés a les altes institucions a aquells que tinguin aptituds i intel·ligència; ha fet efectiva la jornada de vuit hores i ha atorgat unes vacances anyals a tots els treballadors; s'han assegurat uns recursos decorosos a les víctimes d'accidents de treball i s'han projectat noves millores de justícia, dissortadament truncades per la maniobra reaccionària.

Aquesta obra, exposada solament a grans trets, s'ha d'afermar i ha d'avançar. Això depèn del resultat de les vinents eleccions. Es un compromís d'honor dels bons ciutadans. Solament homes d'esquerra poden evitar que la República esdevingui una mera forma externa.

Les dretes, els reaccionaris de tota mena, els rebels a tota disciplina popular, alcen bandera de negació. Volen anul·lar o desviar l'obra gloriosa de les Constituents, fruit de la voluntat de la sobirania nacional. Ho anuncien descaradament, a l'empar d'una extremada tolerància, disposant-se a revisar la Constitució, a suprimir l'Estatut de Catalunya, a fer inoperants les lleis laiques, a esborrar les reformes socials i a postergar les institucions de cultura. Heus ací el mot d'ordre dels inadaptats a un ambient de llibertat i de justícia. Seria ben diferent la seva actitud si la República, com diuen amb evident contradicció, no hagués fet obra positiva, no hagués respost als imperatius de la revolució.

Estem segurs que tots els homes liberals i republicans de les comarques gironines han copsat a bastament tota la significació i transcendència de les pròximes eleccions generals i que ben pocs necessiten d'estímuls per a complir amb el deure de ciutadania en defensa de la pròpia i aliena dignitat, dels interessos i llibertat de Catalunya i del crèdit de la República. Pertoca a les noves Corts recolzar les reformes establertes i resoldre noves qüestions d'ordre general humà, d'ordre polític espanyol i d'ordre estrictament català, legislant encara sobre els drets i deures dels ciutadans, els problemes de pau i guerra, el règim fiscal i aranzelari, la hisenda i l'autonomia d'altres pobles.

Els candidats que sotasignen, proclamats democràticament per la Federació republicana de les comarques gironines, tots vells republicans, són una garantia per a sostenir i continuar l'obra de les Corts Constituents amb fermesa i lleialtat. La continuaran obeint l'imperatiu de fraternitat universal i atenent a raons d'ordre històric i geogràfic fins a estructurar la República federal; advocaran per una reducció d'impostos a base d'organitzar i estendre l'iniciat sobre la renda; vetllant per l'ordinació de les fonts de riquesa, per modificacions en la política militar i per un perfeccionament de la cultura i de la justícia. En quant a les qüestions socials repetim el mateix que dèiem en el mes de juny de l'any 1931: "Admetrem tot allò que pugui contribuir a decidir-les sense violència. Convençuts que el ròssec de la Monarquia pel que té d'injust i anacrònic, distancia inhumanament capitalistes i treballadors, acceptarem sense vacillar totes les reformes, àdhuc les més radicals, que tendeixin a la completa anul·lació de l'actual predomini dels privilegiats".

Heus ací, electors i electores de les comarques de Girona, els propòsits nostres.

La victòria és ben segura. Flamejants d'entusiasme, els ciutadans gironins, d'immaculada història, palesaran altra volta com saben redreçar-se virils, decidits i esforçats, quan l'hora trascendent fa retrúnyer pels espais els mots vibrants de Llibertat, República i Catalunya.

**MIQUEL SANTALÓ
M. SERRA I MORET
JOSEP SAGRERA
MELCIOR MARIAL
JOSEP MASCORT**

Girona, novembre del 1933.

Candidatura d'Esquerra Republicana

Grandiós míting de propaganda electoral en pro de la candidatura d'Esquerra Republicana, en el Teatre Municipal, el dia 16 del corrent, a les deu de la nit.

Hi prendran part els oradors següents:

Josep Mascort Ribot

Josep Sagrera Corominas

Melcior Marial Mundet

Manuel Serra i Moret

Francesca Vergés

Joan Casanovas Maristany

Miquel Santaló Parvorell

d'impotència

Ja saben d'avant mà, els despitats i despitats de "L'Opinió", que en aquestes eleccions no faran res més, que fer el ridícol, encara que s'hagin aliat amb els "centristes" d'A. C. R., aliança que fa riure als de la Lliga; a nosaltres ens fa llàstima, en veure que un mes enrera, "L'Opinió" i "La Publi" es diguessin el nom del porc i ara tan amiguets. Es aquest el valor i honradesa de la premsa, que avui els de "L'Opinió" veuen escarnida pels homes de la Generalitat de Catalunya? Ho comprenem que així sigui, per ells; per nosaltres, és molt d'altra manera.

Les comarques, aquella colla d'arreplegats que diuen els "L'Opinió" (això són inspiracions ja del "poeta" Sagarra), sabem a que atendre'ns, per que la maniobra la veiem des del seu començament, perquè si el vostre enuig era contra els dirigents, personalistes per matar, enveges, teniu-ho de maltractar a les comarcals? Que l'E. R. de C. ha tingut desercerts? No ho neguem. Però si vosaltres en deserteu, com els voleu subsanar? Diguent-nos quatre fàstics? No ho comprenem. Es a dir, sí, bé massa que ho comprenem; encara que amb les vostres diatribes ens tracteu de "provincianos", sabem de que és capaç un atac de personalisme i d'enveja. Nosaltres, que no patim aquest atac us volem donar una bona lliçó de política escarrana, com ja ho féu l'Humbert Torres: Per treure uns personalismes, nosaltres no en volem encimbellar uns altres i aspirem des de les Comarcals acabar-los per sempre, exigint si convé, però mai hem pensat en fer una capelleta apart. Bé masses que n'hi ha de grupets i capelletes!

Nosaltres trobaríem millor que haguéssiu fet una fusió amb l'A. C. R.; així hi hauria una capelleta menys, però és clar, en Lluhí hagués perdut el grau de capità, que el perdre'l el féu fugir de l'Esquerra, doncs en l'A. C. R. ja hi ha el que ells, els de "L'Opinió", motejaren, el "Papa Gris". Ara comprenem que tot un capità no podia ésser jutjat pels soldats, que eren els que formaven el Congrés d'E. R. de C., els arreplegats.

No us féu il·lusions, senyors esquerrans de nou truc; nosaltres, si mai hem pensat en marxar de l'E. R. de C., per incompatibilitats, no serà per entrar a la vostra capelleta, sinó per anar més endavant, dins d'algun casal dels ja existents en l'avançada.

Per enganyar-nos a nosaltres, potser és menys fàcil que als de ciutat. En hores electorals, el que heu fet vosaltres, és més que criminal, però esteu segurs que el 19 del corrent, us farem perdre les il·lusions.

NARCÍS SUNYÈ

Tortellà, novembre 1933.

Si haguéssim de creure al grupet de "L'Opinió", certs periodistes i periodiquets són intatxables; pel sol fet d'ésser periòdics i periodistes tenen llei apart, és a dir, no en tenen de llei; poden llançar a tots els vents calúmnies i difamacions, ja que són sindicats i tots (quan menys els dirigents) protesten quan en el seu entendre no se'ls respecte pel que representen, ja que pel qu són, alguns d'ells són força indesitjables. Avui, les enveges i les pessetes en fan fer molts de disbarats. Trobem en falta aquelles plomes d'antany que per més enveges que hi hagués defensaven causes justes sempre i eren insobornables. Ens estranya sobradament que "L'Opinió", defens aquestes teories quan mesos enrera, dia rera dia, les condemnava. Es veu clar que per a ells, ara, "El Bé Negre", "La Veu" i "La Publi" són periòdics angelicals: Ho comprenem: Es perquè ells hi han fet tornar a "L'Opinió" així, i com que ara són en el ball, han de ballar. Pobrets, com s'han tornat! Que pensin com vulguin, però els gironins encara no ens hem tret el malgust de "Les Pedres de Girona" i "Pobre senyor Santaló". Veiem a certa premsa, tal com és.

LA CAÇA DEL VOT

Les dretes en general i la Lliga en particular, mobilitzen totes les forces per tal de poder fer un bon paper en les eleccions. Sa-

bem de propietaris petits qu eper mitjà de l'Institut de Sant Isidre els fan cotitzar, sense que sàpiguen el seu destí, cinc pessetes cada més, i amb extraordinaris de 15 a 25 pessetes moltes vegades (per exemple, la marxa sobre la Monumental de Barcelona) i quan pregunten pel que han de servir, no obtenen mai una resposta satisfactòria: Es la "Santa Causa" que ho necessita. zz

Segueix la dita de "què el peix gros es menja al petit".

Els propietaris petits fan el joc als grossos, però aquests procedeixen com si fossin de la F. A. I., no donen mai compte de res.

Es la moralitat dels patrocinadors de les Chades, de les fallides dels Banc de Barcelona, Terrassa i de Catalunya, i ara, per comble entren a formar part de la candidatura de la Lliga, nous personatges escanya pobres; un d'ells a punt de processar per fallida i estafa comercial, d'uns dos milions de pessetes. La història es repetexi.

No es féssiu il·lusions; anar a la caça del vot amb material tan podrit no es possible infondre confiança ni als pobres propietaris petits, que són els que paguen els plats trencats, i fet i fet, tindran d'anar juntament amb els parcers per a demanar-los, ja que sempre ells ho arrepleguen tot: Diners i càrrecs, i quan els tenen, els fan servir en llur profit i prou.

TORT-ALLA

DISPENSARI DE LLUITA ANTITUBER- CULOSA I ACCIO SOCIAL DE LES CO- MARQUES GIRONINES

Serveis prestats en el mes d'octubre

Malalts que han passat pel Dispensari, 620. Malalts visitats per primera vegada, 32.

Detall dels treballs efectuats

Visites, 199. Radiografies, 9. Radioscòpies, 68. Anàlisis, 154. Reaccions cutànies, 10. Tractaments, 477: Pneumotòrax, 13. Injeccions, 302. Tractaments amb sanocrisina, 60. Tractaments amb tiósulfats, 102. Medicaments lliurats (a part d'injectables): Específics farmacèutics, 123, a 85 malalts.

Servei de Vacunació Antituberculosa amb la vacuna "Calmette Guerin"

Vacunacions fetes en el mes d'octubre:

Nadons vacunats a la capital, 26. Revacunats, 31. Vacunats en els pobles de les comarques gironines, 151. Revacunats, 97. Total, 305.

PANCARTA XIFRES I SOLDATS

La República ha deixat reduït l'imponent generalat de la monarquia, a 86 generals.

La República ha suprimit 5.366 caps i 25.138 soldats, dels quals corresponen a Africa 22.686 soldats.

En els pressupostos de l'Exèrcit, la República ha estalviat:

23.246.587 pessetes a Espanya
82.747.417 a Africa

Es a dir:

La democràcia republicana ha suprimit despeses de l'Exèrcit per valor de **105.994.001 pessetes!**

Si les dretes arribessin a apoderarse del Govern de la República, una de les seves primeres obres seria la **d'augmentar l'Exèrcit, ampliar els quadres de generals i caps i llançar-se a noves aventures d'Àfrica.**

EXPRES-BAR

Situat a la Rambla - GIRONA - Telèf. 119

Begudes de les millors marques

Ressopons econòmics

OBERT NIT I DIA

Del 1.er d'octubre al 30 d'abril, temporada de marisc

Ostres-Percebes-Almejes-Gambes
rebudes diàriament a les 5 tarda.

Consciència ciutadana

S'acosten les eleccions; s'acosta el moment en què la massa del poble ratificarà novament a l'esquerra aquella confiança en què altres eleccions ha atorgat desterrant una vegada més les esperances de tots els cavernícoles com són la Lliga i companyia. El poble no voldrà retornar en aquells temps ignominiosos de la monarquia podrida, successora de Felip V, aquell rei qu'epassà a sang i a foc Barcelona, que ens va prendre les nostres llibertats, imposant-nos una cultura i una fórmula de govern. El poble sabrà donar una lliçó de dignitat ciutadana, de republicanisme i de catalanisme a tota aquesta gent, que arrastrant-se en el fang de la calúmnia, única manera que tenen els cavernícoles de refutar les raons altes i convincentes de l'Esquerra, es presenten dient-se que són els que representen l'opinió, i no són més que els representants del capital, del caciquisme, de la iniquitat i de la covardia folla, i es diuen republicans, catalanistes i tots els noms lluminosos que en la seva febrosa imaginació poden concebre per a embaucar la gent; però, senyors de la Lliga, radicals i tota la caterva de pescadors de la consciència ciutadana, el poble va votar la República no perquè vosaltres ens féssiu retornar aquell rei assassí de mils de soldats en les terres sagnants de l'Àfrica; no perquè retornéssim en els ignominiosos temps de l'esclavatge del poble; no perquè vosaltres, arranstrant-vos com reptils, fent acatament aparent a la República en el moment de la seva instauració, tement les ires populars, ara veient que la República, benévola, no ha volgut venjar-se d'aquests que, pensant que la conllevància de la República era feblesa, ens tornen a prendre allò que amb un suprem esforç sabérem instaurar, que és la República, la Llibertat i Catalunya. El poble votà la República per a conservar amb ella tantes vegades com vulgui, i sabrà defensar-la de les urpes d'aquests lleons vestits d'ovella, d'aquesta gent que s'atreveix a insultar, públicament, a la República, dient-la prostituta, quan els prostituts són ells, que amb els diners robats a la suor del front dels humils, volen comprar la seva consciència de ciutadà, com si fos una mercaderia qualsevol, per així poder venjar-se d'aquest poble que ha tingut la gosadia de plantar-los cara prenent-los-hi el poder dels dits i la manera de fer iníquament totes les injustícies més perverses.

Ciutadans, ciutadanes: La vostra consciència us obliga a votar dignament i això sols s'aconseguirà votant la República, que encarna l'Esquerra, ja que ella us dona igualtat i justícia i penseu que ella us ha tret de les mans de tota aquella gent que, per tal de agafar poders, galons, no tenia escrúpols en portar els fills de mare a l'Àfrica a matar

Ningú diria que dintre de tant pocs dies s'ha de lliurar una de les més excepcionals i formidables de les batalles a què s'ha vist invitat el cos electoral d'Espanya donat l'aparent quietisme que seguia, entre els elements que han d'entrar a la brega en les properes eleccions de diputats a Corts en la nostra urbs. Tant és així, que més aviat sembla Banyoles un refugi de penedits o panxcontents, que en res pot afectar-los, el que en pot esdevenir de la propiament palestra, que pas el que realment és la nostra comunitat humana una de les que més sentien en temps de la monarquia i les dictadures, el flagell del més brutal dels caciquismes i del que se n'ha vist lliurada amb l'adveniment del règim republicà.

Donat l'enverinament amb què s'enfonsa l'enemic de la República a tot arreu d'Espanya, amb la consigna de què s'ha de fer un va i tot, gallejant de tal manera, que ja donen per descomptada la victòria seva, que significaria la tornada dels homes del passat règim a fer tot quant els donava la gana, nom no s'explica pas, com quan a tot arreu també, a l'enfrontament de l'enemic, tots els republicans que ho són de veritat, van donant-los el pit, a Banyoles, no són pocs ni gaires els que gaudint d'unes aventatges que en cap altre temps gaudiren, que són considerats i respectats els seus interessos i persones, amb consideracions i respectes que deuen a la República, veuen venir el gran espetec del 19, amb una fredor tant gran i amb una indolència que transpira en gairebé tots ells, d'una mitja rialleta, que si no revela una aclaparadora inconsciència ciutadana, revela quelcom pitjor.

Aquell ja s'ho faran, tant característic de casa nostra, acompanyat d'aquell prurit que sentim també de criticar-ho tot, és el que

com xais. La República i sols la República us ha donat aquesta millora.

Visca la República! Visca Catalunya! Visca l'Esquerra, que ens ha portat República i Catalunya!

JOSEP M. BUNOD

hom nota més en boga durant aquests dies de preparació per a entrar en la lluita, que pot ésser decisiva per a les llibertats conquerides. Talment de tots aquests, hom pot pensar que la carn que s'està cremant no és la que ells han de menjar; i a fe de Déu que ja veuran tot seguit, que no hi ha més carn que la que deixen cremar. Així, és el que hom està observant dels que es diuen republicans o bé dels nostres; però, això sí, també pot observar-se que la part contrària, malgrat el seu aparent quietisme, fa al revés dels que fan els nostres. Tot el que de la nostra part apareix indolència, desdeny i mandra, de l'altra part, tot apareix interessant i convenient, digne d'una actuació que cohesioni els elements dispersos, fent-los adoptables a una disciplina, que caracteritza la fe en els seus cabdills, a quins obeeixen cegament; el que ve revelant-se, en tot quant han vingut fent des del dia en què foren llançats del poder, els que exercien absolut predomini de les voluntats i de les consciències del nostre poble, i que no han deixat d'emà ni un moment, la tasca de recobrar-lo aquell poder, malgrat l'aparent quietisme.

No badem, republicans! No badem, liberals, bons amics i companys de la causa, en conservar el govern del poble per al poble!

Estiguem-ne certs, correligionaris banyolins, que si retornava la monarquia o s'apoderaven del govern de la República aquells esclavitzadors d'abans, aquells cacics que han anat tant ala-baixos i ara planten cara arrengrats sota una bandera que en diuen de dretes, tornariem a caure sota el seu domini, reberiem noves garrotades, sofriríem noves vexacions, nous escarnis, una rosca més estret el dogal i no ho dubteu pas, seríem més esclaus, molt més esclaus que abans.

No badem! Cal anar a la palestra valents i serens. Fora tiquis miquis. Interessa salvar la República i les lleis que ha legislat,

No us enganyi el seu quietisme. L'enemic es val de totes les traces. En Carrasco i l'Urraca Pastor són tanteigs. Són el fum del que hi ha per sota. No badem! Ells tots són uns. Van tots a la mateixa: A destruir-nos. Nosaltres també hem d'ésser tots uns i hem d'anar també a la mateixa. A no deixar-nos destruir i consolidar la República. Com a republicans, fem un front únic.

Ortopèdia Dr. Roca

IRRIGADORS COMPLETS DES DE 2'50 pts.

BRAGUERS - PERFUMERIA
PRIMER CENTRE D'ESPECÍFICS

ÉS LA

Farmàcia Doctor Roca i Fill

LA CREU ROJA - Telèfon, 135 - Plaça de l'Oli - GIRONA

La més antiga.—La més ben assortida.—La que ven els articles a preus més econòmics.

Cartells

Per una Catalunya viva

Heus ací, sobre les parets ciutadanes, el cartell: la mare, el pare, els menuts en marxa. Hi ha cosa d'ambició i d'optimisme en els rostres. Les musculatures vibren en l'afany. Sobre els caps, una bandera. A les mans, un frenesí de viure.

Al peu unes lletres nobles, que ni caldria que el dibuixant les hagués perfilades de tant com palpiten en l'ànima de la pancarta. Unes lletres: "Per una Catalunya viva!..."

Bonic el cartell. Bonica la idea. Brillant i justa la composició. El pare, la mare, la fillada. I una Catalunya viva. I els plec aïrosos d'una bandera entranyable.

Però, què és això? I aquestes altres lletres, que no havíem vist? Què diuen, què signifiquen? Com? "Voteu la Lliga Catalana?" La Lliga? Però, és possible? El dibuixant ha sofert un error, segurament. L'encàrrec degué ésser un altre. No és possible...

***

Per una Catalunya viva...

Què ha fet i què està disposada a fer la Lliga per una Catalunya viva?

A veure: què vol dir "una Catalunya viva?" Quin concepte té un d'aquesta cosa augusta d'una pàtria "viva", que equival a una pàtria forta, jove, justa, rica, fecunda, ambiciosa?

n en té aquest concepte: llibertat i dignitat. Orgull de justícia i de civilització. Escalfor de cor en la llei. Fraternalitat. Igualtat. Audàcia per coitemplar sense odi totes les aurores noves que apuntin en l'horitzó dels ideals humans. I potser, com a símbol, sota les banderes de pau, un pavelló encaletat i noble, d'amples portalades cordials: l'Escola.

Romàntica, la visió? Una mica. Possiblement en el mateix esforç dels homes per acostar-s'hi hi ha els primers desencerts i les primeres rancúnies.

Per una Catalunya viva...

Ah, però no és la Lliga qui pot realitzar-la! No! Aquí es juga una baixa paradoxa. Aquí es manipula sense escrúpol amb paraules intangibles!

No! na Catalunya viva... No és la Lliga, no, qui pot realitzar-la. Trenta anys ha tingut per a demostrar-ho. I ens tornà — ella, la proxeneta — una Catalunya com una concubina!

***

Per una Catalunya viva...

Però, com?

Amb les bandes del baró de Coenig bus-

cant el cor dels obrers catalans, o de Seguí, o de Francesc Layret, el gran esguerrat?

Amb la venda d'una dignitat de catalans a canvi d'una situació política que oferia el jerarca esquizofrènic que acabava de solidaritzar-se amb la vella ofensa sagnant de Felip?

Amb Pacatament i l'ajuda a un pobre foll que erigia l'espasa insurgent en signe de llei i de justícia, i dividia el país exactament en persones decents — les que perseguia — o indecents — les que col·laboraven amb ell?

Amb el cinisme d'explotar l'anhel de tot un poble com a escambell polític, i mantenir durant llargues anyades la prometença d'una dignitat que no podia venir mai perquè el gran interessat en què no vingués era precisament el senyor a qui servia incondicionalment?

Amb l'egoisme d'oposar l'interès personal d'una fortuna o d'una posició a l'interès col·lectiu d'una pàtria i a l'afany multitudinari d'alliberament i de dignificació?

Amb la covardia de no saber afrontar la responsabilitat d'un fracàs, i abandonar aquell poble de qui es deia servidor i patriota, i passar les fronteres, i endur-se'n riquesa, i conspirar, i desprestigiar, i odiar, i vendre?

Amb el fanatisme de voler imposar sobre les consciències joves l'imperi d'una religió, d'una casta, d'una societat secreta i repulsiva, dedicada a grans negocis d'empresa i a baixes conxorxes d'alcova i de llar?

Això no és una Catalunya viva!

Això és una Catalunya borda, venuda, traïda, enfangada, prostituida per totes les apetències innobles del bordell i de la infàmia.

Això no és una Catalunya viva! Ni ho serà mai. Menteix qui ho afirma, i injuria el poble alliberat de tuteles i de concubinatges.

***

Per una Catalunya viva, sí!

Però no és la vella proxeneta política la que ha de realitzar Catalunya.

Altrament, no cal. Marxa, ja. Sola. Amb els seus fills. Amb els seus amants, que són aquelles multituds del catorze d'abril. Amb els seus símbols, que és l'alta figura blanca i grisa d'un cavaller. Amb la seva dignitat. Amb la seva llibertat. Amb les seves lleis.

Doncs? És que la vella proxeneta pensa unglejar altravegada en l'honor de la pàtria catalana? És que ha pensat seriosament que anem a consentir-li la profanació? És que

creu que en dos anys de generositat hem oblidat trenta anyades de compra-venda i de baixesa?

***

Per una Catalunya viva, senyor!

En efecte. Però el dibuixant s'ha equivocat, aquesta vegada.

Bonic el cartell sobre les parets ciutadanes: la mare, el pare, els fills. En marxa. Endavant. Les mans arrapades a la vida i els caps enlaire, sota les banderes.

Però no s'enganyi, el dibuixant. No jugui tràgiques mentides de noms. No són els que han pagat amb diners la seva obra els que donaran carn de realitat al cartell. Eón precisament els altres. Tots els altres. Els que marxen a l'unison de les nobles figures del cartell. Els que han esperat justícies que no venien; els que han cregut en prometençes que eren parany; els que han clamat pel pa que se'ls negava; els que han repudiat el fratricidi...

Són ells. Els de baix, els del carrer, els de la multitud. En la marxa, han après de conèixer homes i consciències. Han après de mirar als ulls i distingir homes de traïció i homes de lleialtat. I han seguit la marxa. Però un home s'ha incorporat a l'exèrcit de pau. És Francesc Macià. Ell i les seves multituds faran aquesta Catalunya viva que menteixen, aquests dies de passió, uns cartells ciutadans...

JOSEP MASSIP

Els partits polítics adversaris, acusen de "feixista" a l'Esquerra Republicana de Catalunya pel sol fet de tenir una joventut entusiasta i decidida, disposada a donar la vida tot-hora per Catalunya i la República.

Els prohoms de la Lliga Catalana van pels pobles de les nostres comarques acompanyats d'aquells electors d'altres temps, pinxos i pistolers, disposats a matar per un grapat de pessetes.

Així ens ho diuen d'Arbúcies, on fou vista aquesta mena de gent rara el diumenge passat, amb motiu del míting de la Lliga a aquella població.

Comentaris, per què?...

Si voleu una Catalunya morta, voteu (?) als vius de la Lliga

PROPAGANDA ELECTORAL

Del 16 al 18 de Novembre

DIA 16, DIJOUS

Mítinq a Figueres, tarda, per Puig Pujades, Casanovas, Marial, Mascort, Sagrera, Serra i Moret, Santaló i Francesca Vergés.

Mítinq a Girona, a les 10 de la nit, per Ballesta, Mascort, Sagrera, Marial, Serra i Moret i Francesca Vergés, Casanovas i Santaló.

Mítinq a Palau Sacosta, a les 7'30 de la tarda, per Balaguer, Ballesta i Cerezo.

DIA 17, DIVENDRES

Mítinq a La iBsal, a les 3 de la tarda, per Fàbrega, Marial, Mascort, Serra i Moret, Sagrera, Francesca Vergés i Santaló.

Mítinq a L'Escala, a les 7'30, a Torroella de Montgrí a les 9'30, per Fàbrega, Blasi, Marial, Serra i Moret, Francesca Vergés.

Mítinq a Palafrugell a les 9'30, per Pascual, Arnau, Mascort, Sagrera, Nuri Oromí i Santaló.

Mítinq a Sarrià de Ter a les 9 de la nit, per Claret, Ballesta, Camps i Arboix i Dalmau.

Mítinqs als pobles del districte de Figueres per Joan Casanovas i J. Puig Pujades.

DIA 18, DISSABTE

Mítinq a Tossa de Mar, a les 6 de la tarda, mítinq

a Lloret de Mar, a les 8 de latarda, m ítinga Blanes, a les nou de la nit, per Arnau, Bancells, i Santaló.

Mítinq a Cassà de la Selva a les set de la tarda, per Pascual, Serra i Moret, Marial i Francesca Vergés.

Mítinq a Palamós, a les 9'30, per Camps i Arboix, Pascual, Fàbrega, Serra i Moret, Marial i Francesca Vergés.

Mítinq a Salt, a les 8, per Ballesta, Cerezo, Mascort i Sagrera.

Mítinq a Bescanó, a les 8, per Roch, Sardà, Dalmau i Sagrera.

Mítinq a Anglès a les 9, per Morillo, Balaguer, Claret, Ballesta i Sagrera.

Mítinq a Amer a les 9, per Sardà, Dalmau, Morillo, Claret i Mascort.

Durant els dies 1 3a 18, mítinqs i conferències llei contractes de conreu als pobles del districte d'Olot, per Llongarriu, Casanovas, Calm, Iglesias, Dot.

Durant els dies de la setmana 13 a 18, mítinqs per pobles del districte de Puigcerdà, per Casademont i Blasi.

Mítinqs per pobles del districte de Figueres, per Joan Casanovas i J. Puig Pujades.

CONFERENCIES SOBRE CONTRACTES DE CONREU

Dia 18, tarda, a Girona.

Esmolament de Navalles a la perfecció

VENDES DE TOTA CLASSE D'ARTICLES PROPIS PER BARBERIA. — GAVINETERIA FINA. GRAN ASSORTIT EN PERFUMERIA.

JOSEP SERRA
Argenteria, 10 - GIRONA

Comerciants agricultors

Abans de fer vostres compres a neu a visitar el nou Magatzem de grans i pinsos Enèrgic — de —

Jacint Codina

No deixeu de fer una prova de els aliments concentrats Enèrgic, per Vaques, Vedelles, Porcs, Gallines i altre bestiar de corral. PRODUCTE NACIONAL AMB PATENT I MARCA REGISTRADA
Passeig de Blai, n.º 31 OLOT Telèfon, n.º 113
Casa central: VIC Rbla. Debaliades, n.º 15 - Tel. n.º 192

Societat ANÓNIMA DE TRANSPORTES OLOT

Servei de Recader diari entre Olot i Barcelona i viceversa amb combinació de l' **Agència Arias**

PASSEIG DEL BORN, N.º 13

Telèfon, 13354

Es garanteig un Servei Ràpid, Econòmic i Perfecte. — Paquets entregats al vespre a Olot, a les nou del matí del dia següent són lliurats als consignataris de Barcelona, i així mateix els que són entregats a Barcelona fins a la una de la tarda, a les set de la mateixa arriben a Olot.

S'ADMETEN ENCARRECS A: **ANÓNIMA DE TRANSPORTES**

(Carrer Antoni Llopis) i a les SUCURSALS: Plaça de la República, 11. - Telèfon, 48 i carrer de la Proa. 7 (ABANS «CASA SINGLA»)

A més, aquesta Societat compta amb un vagó diari de Sant Joan les Abadesses a Barcelona i viceversa, pel transport de mercaderies de **Petita Velocitat** que limita el temps en el trajecte a dos dies.

Cooperació

de Fundició

de ferro i metalls

OLOT

Carretera de Girona, 21

Treball esmerat i
preus mòdics.

FONDA DE
RAMON ROVIRA

TELÈFON, 330

Ronda Dr. Robert, núm. 43

GIRONA

CALDERERIA I CALEFACCIÓ CENTRAL
FUMISTERIA

Soldadura Autògena i Tall per oxigen
Instal·lació d'Aparells Sanitaris

PERE VALENTI FURTET

Calderers, 13 - GIRONA

CENTRE D'ESPECIFICS

UNIC A LA COMARCA

Els millors productes medicinals. - TOTS ELLS D'ORIGEN. - Unics de propietats
terapèutiques garantides.

Plaça de les Castanyes · GIRONA · Telèfon, 144

FARMACIA RIBAS

BICICLETES

Triomf de la gran marca

ORBEA

al comptat i a terminis des de 5 ptes. setmana

Carrer Olivo, 8 (davant camp d'Esports)

ORBEA

GIRONA

Casa Escatllar

APARELLS DE RADIO

"FADA"

FERRETERIA I BATERIA DE CUINA

OBJECTES PER A REGALS

LOÇA SANITARIA

Rambla Llibertat, 28 - Mercaders, 6-7

Gràfiques
DARIUS
BAHOLA
Girona

CALÇATS
MALARET

Vendes a l'engrós i detall

RAMBLA LLIBERTAT, 5

GIRONA

CAFÈS

CORNELLÀ

SUCRES
EMPAQUETATS

Girona

TELÈFON, 321